

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III
കെ. ദാമോദരൻ

8. യേശുക്രിസ്തു
മോശോവിൽതന്നെ

സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ: ഭാഗം III

കെ. ദാമോദരൻ

(മലയാളം: രാഷ്ട്രീയം, ചരിത്രം)

കെ. ദാമോദരൻ എഡിറ്റോറിയൽ കമ്മിറ്റി

- ആന്റണി തോമസ്
- സി. എൻ. ജയദേവൻ
- എം. പി. അച്യുതൻ
- ഐ. വി. ശശാങ്കൻ
- ഡോ. വള്ളിക്കാവ് മോഹൻദാസ്

© 2009–2020 Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd., Trivandrum, owned by Communist Party of India, Trivandrum.

Printed editions published by Prabhatham Printing & Publishing Co. (P) Ltd.

First published in print media 2009.

The electronic versions are released under the provisions of [Creative Commons Attribution By Share Alike](#) license for free download and usage.

The electronic versions were generated from sources marked up in [L^AT_EX](#) in a computer running GNU/LINUX operating system. PDF was typeset using [X_YL^AT_EX](#) from [T_EXLive](#) 2020. The base font used was traditional script of Rachana, contributed by KH Hussain, et al. and maintained by [Rachana Institute of Typography](#). The font used for Latin script was [Linux Libertine](#) developed by Philipp H. Poll.

Cover: [Mansu Hill Grand Monument](#), a picture of sculpture by [Jennybento](#). The image is taken from [Wikimedia Commons](#) and is gratefully acknowledged.

Sayahna Foundation

JWRA 34, Jagathy, Trivandrum, India 695014

URL: www.sayahna.org

ഉള്ളടക്കം

8	യേശുക്രിസ്തു മോസ്തോവിൽതന്നെ	1
---	-----------------------------------	---

— 8 —

യേശുക്രിസ്തു
മോസ്തോവിൽതന്നെ

മർദ്ദനങ്ങൾക്കൊണ്ടും അക്രമങ്ങൾക്കൊണ്ടും റോമൻ സാമ്രാജ്യം തകരാൻ തുടങ്ങിയ കാലഘട്ടം; മർദ്ദിതരായ അടിമകളും മർദ്ദകരായ ഉടമകളും തമ്മിലുള്ള വർഗ്ഗസമരം മുർദ്ധന്യത്തിലെത്തിയ ഒരു സന്ദർഭം; പ്രമാണികളും ധനാവ്യയമായ ഉടമകളുടെ അധികാരശക്തി അതിർ കവിഞ്ഞതായിരുന്നു. അടിമകൾക്ക് യാതൊരുതരം സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉടമകൾക്ക് അവരെ ചവിട്ടാം, കുത്താം, തീവെയ്ക്കാം, അംഗഭംഗം വരുത്താം, കൊല്ലാം — എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. ശക്തിയോടുള്ള ബഹുമാനം, ദൗർബ്ബല്യത്തോടുള്ള പുച്ഛം, അനിയന്ത്രിതമായ സുഖഭോഗങ്ങൾ — ഇതായിരുന്നു ഉടമകളുടെ തത്വശാസ്ത്രം, മൃഗങ്ങളുടേതിനേക്കാൾ നികൃഷ്ടമായിരുന്ന ജീവിതം — അതായിരുന്നു അടിമത്തം.

പക്ഷേ, അടിമകൾ മൃഗങ്ങളായിരുന്നില്ല. അവർ മനുഷ്യരായിരുന്നു. മർദ്ദനങ്ങളെ നിശ്ശബ്ദമായി സഹിക്കാൻ അവർ തയ്യാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. മർദ്ദകരായ ഉടമകൾക്കെതിരായി അവർ അനവധി തവണ കലാപം നടത്തി. എന്നാൽ ഓരോ കലാപവും നിർദ്ദയമായി അടിച്ചമർത്തപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. വീണ്ടും വീണ്ടും അവർ പോരാടിനോക്കി, വീണ്ടും വീണ്ടും പരാജയപ്പെട്ടു. രണ്ടു കൊല്ലത്തോളം നീണ്ടുനിന്ന സംഘടിതവും, ചരിത്രപ്രസിദ്ധവുമായ സ്പാർട്ടേക്കസ് ലഹള (20-22 ബി. സി.) പോലും തോൽവിയടയുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇനിയെന്താണ് ചെയ്യുക? ആശയ്ക്കുന്താണ് വഴി? അമാനുഷികമായ ഏതെങ്കിലും ഇന്ദ്രജാലംകൊണ്ടല്ലാതെ രക്ഷയില്ലെന്ന് തോന്നി. ശക്തനായ ഒരു സംരക്ഷകൻ. ഒരു ദൈവപുത്രൻ, ഒരു പ്രവാചകൻ, സ്വന്തം ത്യാഗംകൊണ്ട് തങ്ങളെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു മഹാത്മാവ് ആരെങ്കിലും തങ്ങളെ മോചിപ്പിക്കാൻ വന്നെങ്കിൽ!

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് നസ്രത്തുകാരനായ ഒരാശാരിയുടെ മകൻ അവർക്കിടയിൽ തലയുയർത്തി നിന്നുകൊണ്ട് അവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്തത്.

“അധ്യാനിക്കുന്നവരേ! ഭാരം ചുമക്കുന്നവരേ! എല്ലാവരും എന്റെ അടുത്തുവരുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം തരാം.”

മർദ്ദിതരായ ദരിദ്രന്മാരെയും അവശരേയും അദ്ദേഹം സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. “ദരിദ്രന്മാരേ, പാപികളേ, പുച്ഛിക്കപ്പെടുന്നവരേ നാളത്തെ ലോകം നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാകകൊണ്ട് സന്തോഷിച്ച് ഉല്ലസിക്കുക!”

മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരുടെ നേരെ ക്രോധാഗ്നി വിതറിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഗർജ്ജിച്ചു:

“പാമ്പുകളെ, സർപ്പസന്തതികളേ! നരകശിക്ഷയിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ തെറ്റിയൊഴിയും?”

ഭൂരിപക്ഷക്കാരായ ദരിദ്രന്മാരെ ചൂഷണംചെയ്യുന്നവർക്കെതിരായി അദ്ദേഹം താക്കീതുചെയ്തു:

“ദരിദ്രന്മാരുടെ ന്യായം മുറിച്ചുകളവാൻ എളിയവരുടെ അവകാശം ഇല്ലാതാക്കുവാനും വിധവമാർ തങ്ങൾക്കു കൊള്ളയായിത്തീരുവാനും അനാഥന്മാരെ തങ്ങൾക്കിരയാക്കുവാനും തക്കവണ്ണം നീതികെട്ടുചട്ടം നിയമമാക്കുന്നവർക്കും അനർത്ഥം എഴുതിവയ്ക്കുന്നവർക്കും — ഹാ, കഷ്ടം സന്ദർശനദിവസത്തിലും ദൂരത്തുനിന്നു വരുന്ന വിനാശത്തിലും നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യും?” (യെശയ്യാവ്: X-1, 2, 3)

പുറത്തു കുരടാവുകൊണ്ടുള്ള അടികളുടേയും നെറ്റിമേൽ ചൂടുവച്ചതിൻറേയും പാടുകൾ വഹിക്കുന്ന അടിമകൾ ആവേശം കൊണ്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വാക്കുകൾ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ വ്രണങ്ങൾക്കു മുറികെട്ടിക്കൊടുത്തു. അധക്രതർ, മർദ്ദിതർ, ചവിട്ടിത്തേയ്ക്കപ്പെട്ടവർ, മീൻപിടുത്തക്കാർ, കൈവേലക്കാർ, കണ്ണീരുംകൈയുമായി കഴിയുന്നവർ — എല്ലാവരും അദ്ദേഹത്തെ തങ്ങളുടെ ദൈവപുത്രനായും തങ്ങളുടെ പ്രവാചകനായും അംഗീകരിച്ചു. ആയിരക്കണക്കിലുള്ള അടിമകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്നിൽ അണിനിരന്നു.

മർദ്ദകന്മാരാകട്ടെ പേടിച്ചുവിറച്ചു. അവരുടെ ധിക്കാരങ്ങളും സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങളും മാത്രമല്ല, അവരുടെ ദൈവങ്ങൾപോലും വെല്ലുവിളിക്കപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ യൂദാസിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി അവർ യേശുവിനെ കുരിശിലേറ്റി. മർദ്ദിതവർഗ്ഗക്കാരുടെ നേതാവായ ആ മഹാത്മാവിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് രക്തമൊഴുകുന്നത് കണ്ട് അവർ ആഹ്ലാദിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു.

പക്ഷേ, യേശുക്രിസ്തു മരിച്ചില്ല. നൂറുകണക്കിലുള്ള ശിഷ്യഗണങ്ങളുടെ നാവുകളിൽ, ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ, അദ്ദേഹം ഉയർത്തെഴുന്നേറ്റു.

പഴയ മതങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് പുതിയൊരു മതം പൊന്തിവന്നു. വർഗ്ഗവ്യത്യാസമില്ലാതെ, സ്ത്രീപുരുഷഭേദമില്ലാതെ, എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ അതിന്റെ വാതിലുകൾ തുറന്നിടപ്പെട്ടു. ഗ്രീക്കുകാരനായാലും ശരി, റോമാക്കാരനായാലും ശരി, ജൂതനായാലും ശരി, ബാർബേറിയനായാലും ശരി അടിമയായാലും ശരി, വോട്ടുവകാശമില്ലാത്തവനായാലും ശരി, എല്ലാവരും സമൻമാർ, എല്ലാവരുടെ മുമ്പിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ആദർശങ്ങൾ ഉയർന്നുനിന്നു.

II

എന്തായിരുന്നു അന്നത്തെ സ്ഥിതി? യെരൂശലേമിലേക്കു നോക്കൂ:

“അതിന്റെ അകംമുഴുവനും പീഡനം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കിണറ്റിൽ പച്ചവെള്ളം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അതിൽ എപ്പോഴും ദുഷ്ടത സംഭവിക്കുന്നു. സാഹസവും കവർച്ചയുമേ അവിടെ കേൾപ്പാനുള്ളൂ. എന്റെ മുന്നിൽ എപ്പോഴും ദീനവും മുറിവും മാത്രമേയുള്ളൂ.” (ജെരെമിയാ: VI-7)

യെരൂശലേമിൽ മാത്രമല്ല, റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിലൊട്ടുക്കും ഇതായിരുന്നു സ്ഥിതി.

യേശുവിന്റെ ശിഷ്യൻമാരും അനുയായികളും സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ജീവിച്ചുകൊണ്ട്, മർദ്ദിതരായ അടിമകളുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ മഹാനായ പ്രവാചകന്റെ ഉപദേശങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രചരിപ്പിച്ചു. അവർ തെരുവുതോറും നടന്നു പ്രസംഗിച്ചു: അടിമകളും മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെതന്നെ മനുഷ്യരാണ്!

“ഹൃദയം തകർന്നവരെ മുറികെട്ടുവാനും തടവുകാർക്ക് മോചനവും അടിമകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യവും അറിയിപ്പാനും യഹോവയുടെ പ്രസാദവർഷവും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരദിവസവും പ്രസിദ്ധമാക്കുവാനും ദുഃഖിതന്മാരെക്കൊല്ലും ആശ്വസിപ്പിക്കാനും സിയോനിലെ ദുഃഖിതൻമാർക്ക് വെണ്ണീറിനു പകരം അലങ്കാരമായും ദുഃഖത്തിനു പകരം ആനന്ദത്തെലവും വിഷ്ണുമനസ്സിനു പകരം സ്തുതി എന്ന മേലാപ്പം കൊടുപ്പാനും അവൻ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.” (യെശയാവ്: LXI-2,3)

ദുഃഖിതൻമാരുടെ ദുഃഖത്തിന് കാരണമെന്താണെന്ന് അവൻ നോക്കിക്കണ്ടു:

“എന്റെ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഞാൻ ദുഷ്ടൻമാരെ കാണുന്നു. അവർ വേടൻമാരെപ്പോലെ പതിയിരിക്കുന്നു. അവർ കുടുക്കുവച്ച് മനുഷ്യരെ പിടിയ്ക്കുന്നു. കൂട്ടിൽ പക്ഷി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരുടെ വീട്ടിൽ വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ പ്രമാണികളും ധനവാൻമാരുമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവർ പുഷ്ടി വച്ച് മിന്നുന്നു. ദുഷ്ടാര്യങ്ങളിൽ അവർ കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ അനാഥൻമാർക്കു ഗുണം വരത്തക്കവണ്ണം അവരുടെ വ്യവഹാരം നടത്തുന്നില്ല. ദരിദ്രൻമാർക്ക് ന്യായപാലനം ചെയ്യുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങനെയുള്ള ജാതിയോട് ഞാൻ പകരം ചെയ്യാതിരിക്കുമോ എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്.” (ജെരെമിയ: V-26, 27, 28, 29)

എന്നിട്ട്, മർദ്ദകൻമാരുടെ നേർക്ക് കൈവിരൽ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ട് അവർ അലറി:

“നിങ്ങൾ നശിക്കട്ടെ! നിങ്ങൾ തീ കൊണ്ട് നശിക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം വിദൂരമല്ല. നിങ്ങളുടെ അരമനകൾ വെണ്ണീറിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെടും! ചെന്നായ്ക്കൾ നഗരത്തിലെ തെരുവിലൂടെ അലഞ്ഞുനടക്കും.”

ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആശയങ്ങൾ — മർദ്ദിത വർഗ്ഗക്കാരുടെ അതിരുകവിഞ്ഞ സ്നേഹവും സൗഹാർദ്ദവും മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരുടെ കഠിനമായ വെറുപ്പും നിറഞ്ഞൊഴുകുന്ന ആ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ — അതിവേഗം പടർന്നുപിടിച്ചു.

മർദ്ദകൻമാർ ബേജറായി. പുതിയമതം മർദ്ദിതരും ചൂഷിതരുമായ അടിമകളെ മനുഷ്യരായി കണക്കാക്കുന്നു! അവർക്കെങ്ങനെ ക്രോധം വരാതിരിക്കും? അവർ എല്ലാത്തരം മർദ്ദനങ്ങളുമെടുത്തു പ്രയോഗിച്ചു. അവർ ക്രിസ്ത്യാനികളെ കാളകളുടെ കാലിൻമേൽ കെട്ടി പെരുവഴിയിലൂടെ വലിച്ചിഴച്ചു; കാട്ടുമൃഗങ്ങൾക്ക് തീറ്റിയിടു കൊടുത്തു; കുരിശിൻമേൽ തറച്ചു കൊലചെയ്തു. മർദ്ദിത വർഗ്ഗക്കാരുടെ പ്രതിനിധികളായതുകൊണ്ട്, ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും നിരവധി ക്ലേശങ്ങളും മർദ്ദനങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെ തന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒളിവിലിരുന്ന് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെതന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും വേട്ടയാടപ്പെട്ടു, മൃഗീയമായി മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, എന്തായിട്ടും, ഇന്നത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെപ്പോലെത്തന്നെ അന്നത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുകയാണ് ചെയ്തത്. കൂടുതൽ കൂടുതൽ ജനങ്ങൾ അവരുടെ പിന്നിൽ അണിനിരക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.

1895-ൽ ഏംഗൽസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു:

“ശരിക്ക് 16 നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് അപകടം പിടിച്ച ഒരു വിദ്രോഹപ്പാർട്ടി റോമൻസാമ്രാജ്യത്തിൽ വലിയൊരിളക്കമുണ്ടാക്കി. മതത്തേയും ഭരണയന്ത്രത്തിന്റെ അടിത്തറകളേയും അതു തുരങ്കംവച്ചു. സീസറുടെ ഇച്ഛയാണ് പരമമായ നിയമം എന്ന വാദത്തെ അതു പരിപൂർണ്ണമായും നിഷേധിച്ചു. അതിനു സ്വന്തമായി ഒരു മാതൃഭൂമിയുണ്ടായിരുന്നില്ല — അത് സാർവ്വദേശീയമായിരുന്നു. സാമ്രാജ്യത്തിലെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഗാൾ മുതൽ ഏഷ്യ വരെയും, സാമ്രാജ്യാതിർത്തികൾക്കപ്പുറത്തേയ്ക്കും അതു വ്യാപിച്ചു. വളരെക്കാലം രഹസ്യമായിട്ടാണ്, അണ്ടർഗ്രൗണ്ടിൽ, കഴിച്ചുകൂട്ടിക്കൊണ്ടാണ് അത് പ്രക്ഷോഭം നടത്തിയത്. ഒടുവിൽ, പരസ്യമായി പ്രവർത്തിക്കുവണ്ണം ശക്തിനേടിക്കൊണ്ട് അത് പുറത്തുവന്നു പ്രവർത്തിച്ചു. വിദ്രോഹത്തിന്റെ ഈ പാർട്ടി ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പേരിലാണറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്...” (ഏംഗൽസ്: ‘ഹ്രാൻസിലെ വർഗ്ഗസമരങ്ങൾ’ എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖവുരയിൽ)

ക്രിസ്തുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ജനങ്ങളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാനും വീണ്ടെടുക്കാനും വേണ്ടി മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരും അവരുടെ യുദ്ധാസൂകളും പലതരം പ്രലോഭനങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചുനോക്കി. അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു: “ചക്രവർത്തിയെ ഒന്നു വന്ദിച്ചാൽ മതി, നിങ്ങളുടെ ജീവനെ രക്ഷിക്കാം.”

ചെറിയകുട്ടികൾ പോലും തലയുയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് മറുപടി പറഞ്ഞു: “ഞങ്ങൾ ക്രിസ്ത്യാനികളാണ്!”. ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിലെ എം. എസ്. പി. മർദ്ദനകാലത്ത് ബാലസംഘക്കാർക്ക് ‘ഈങ്കിലാബ്’ വിളിച്ചതുപോലെ!

വീണ്ടും മർദ്ദനങ്ങൾ! നീചവും മൃഗീയവുമായ പൈശാചികതകൾ! ഒടുവിൽ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 303-ലെ ആ കൂട്ടക്കൊല! നിക്കോമീഡിയയിലുള്ള രാജകീയകൊട്ടാരം തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചുവെന്നതാണത്രേ കാരണം. ആ ‘കമ്മ്യൂണിസ്റ്റാക്രമ’ത്തോട് — തെറ്റിപ്പോയി, ആ ‘ക്രിസ്ത്യൻ അക്രമ’ത്തോട് — പകവീട്ടാൻ വേണ്ടി പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള ക്രിസ്തുമതവിശ്വാസികൾ നിർദ്ദയം കൂട്ടക്കൊലചെയ്യപ്പെട്ടു.

എന്നിട്ടും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി — അല്ല, ക്രിസ്തുമതം — നശിച്ചില്ല. അതു കാട്ടുതീ പോലെ പടർന്നുപിടിച്ചു.

III

കൊല്ലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട് കഴിഞ്ഞു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടായി. ഒടുവിൽ പുതിയ മതത്തെ അടിച്ചമർക്കാനാവില്ലെന്ന് ബോധ്യമായപ്പോൾ, യുദ്ധസുകൾ അടവുമാറ്റി. തങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളാണെന്ന് അവർ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയാൻ തുടങ്ങി.

ചക്രവർത്തിമാരാണ് ഈ ചപ്പടാച്ചിക്ക് നേതൃത്വം നൽകിയത്. ആഭ്യന്തരക്കുഴപ്പംകൊണ്ട് താറ്റുമാറായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ വിശാലമായ സാമ്രാജ്യത്തെ ഒന്നാക്കി യോജിപ്പിച്ച് നിർമ്മിക്കുന്നതിന് സാർവ്വലൗകികമായ ഒരു മതത്തിന്റെ സഹായം ആവശ്യമാണെന്ന് അവർ കണ്ടുപിടിച്ചു.

അങ്ങനെ ക്രിസ്ത്യാബ്ദം 303-ലെ കുപ്രസിദ്ധമായ കൂട്ടക്കൊലയ്ക്കു ശേഷം 17 കൊല്ലംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കോൺസ്റ്റാന്റൈൻ ചക്രവർത്തി, വലിയ ആർഭാടത്തോടുകൂടി, ക്രിസ്തുമതം സ്റ്റേറ്റിന്റെ മതമായി സ്വീകരിച്ചു.

വാൾ കുരിശിനെ ആലിംഗം ചെയ്തു! മർദ്ദകനായ കോൺസ്റ്റാന്റൈൻ 'മഹാനായ' കോൺസ്റ്റാന്റൈനായി തീർന്നു!

തങ്ങളുടെ സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ പഴയ ദൈവങ്ങളെക്കാളുമധികം യേശുവാണ് കൂടുതൽ ഉപകരിക്കുക എന്നവർ കണ്ടുപിടിച്ചു.

ചക്രവർത്തിയും മാർപാപ്പയും കെട്ടിപ്പിടിച്ചു!

അവർ അടിമകളെ 'ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹോദരൻമാർ' എന്നു വിളിച്ചു. പക്ഷേ, അവർക്കു മോചനം നൽകിയില്ല. അവർ അടിമകൾക്ക് 'സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ രാജ്യം' വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. പക്ഷേ, ഭൂമിയുടെ രാജ്യത്തിൽ അടിമകൾ അടിമകൾ തന്നെ! നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യാസമത്വങ്ങളെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി കിരീടവും കുരിശും പരസ്പരം കൈകോർത്തു പിടിച്ചു. മർദ്ദിതരുടെ നേതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ 'കെയറോഫിൽ' അവർ എല്ലാത്തരം മർദ്ദനങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിച്ചു. വാളിനേയും, കുന്തത്തേയും അവർ ഭോഹയണിയിച്ചു. മർദ്ദകവർഗ്ഗക്കാരുടെ ദണ്ഡനീതിശാസ്ത്രത്തിന് അവർ ദൈവകൽപ്പനയുടെ സ്വാസ്യം നൽകി.

മർദ്ദകനെ സ്നേഹിക്കാനും പെരുമ്പാമ്പിനെ ആലിംഗനം ചെയ്യാനും അവരുപദേശിച്ചു. പട്ടിണിയിലും കഷ്ടപ്പാടിലും കിടന്നു നരകിയ്ക്കുന്ന മർദ്ദിതരോട് ശാന്തരായിരിക്കുവാൻ അവരാഹ്വാനം ചെയ്തു. ഇഹലോകത്തിൽ അനീതികളേയും ചൂഷണങ്ങളേയും ക്ഷമയോടെ സഹിക്കുന്നവർക്ക് മരണത്തിനുശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഹ്രീടിക്കറ്റു നൽകുന്നതാണെന്ന് അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു!

അങ്ങനെ അടിമകളെ ആവേശം കൊള്ളിക്കാനായി ഉയർന്നുവന്ന ക്രിസ്തുമതം നിലവിലുള്ള ചൂഷണവ്യവസ്ഥകളെ നിലനിർത്താനും സ്ഥാപിതതാൽപര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കാനുമുള്ള ഒരാത്മീയായുധമായി ഉപയോഗിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

IV

അതിനുശേഷമുള്ള പള്ളിയുടെ ചരിത്രം കുറുത്തിരുണ്ട ഭീകരതകളുടെ ചരിത്രമാണ്. മനുഷ്യത്വത്തിനെതിരായ എല്ലാ പിന്തിരിപ്പൻ സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളെയും അവർ പിന്താങ്ങി. പുരോഗമനപരമായ എല്ലാറ്റിനേയും അതെതിർത്തു. ശാസ്ത്രസംബന്ധിയായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ അവർ പല്ലിളിച്ചുകാട്ടി. പുരോഗമനപരമായ ചിന്താഗതികളേയും ആശയങ്ങളെയും അത് നിയമവിരുദ്ധമാക്കി. വെളിച്ചത്തിന്റെ നേർക്ക് യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചു. ഇരുട്ടിനെ ആലിംഗനം ചെയ്തു. നിലമുടമകൾക്കെതിരായ ജനാധിപത്യപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ആക്ഷേപിച്ചു; മുതലാളിത്തത്തിനെതിരായ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ എതിർത്തു; എല്ലാം യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ! ആത്മീയതയുടെയും ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെയും പേരിൽ.

ഓ! അവരുടെ ഒരാദ്ധ്യാത്മികത! അവർ ഭൗതികകാര്യങ്ങളുടെ വിരോധികളാണത്രേ! ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, ഭൗതികകാര്യങ്ങളെ എതിർക്കാൻ വേണ്ടി അവർ എന്താണ് ചെയ്തത്? കഴിഞ്ഞ ഒന്നരണ്ടുനൂറ്റാണ്ടുകളിലേയ്ക്കെങ്കിലും ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചുനോക്കൂ.

1789-ൽ ഫ്രഞ്ച് വിപ്ലവം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ മാർപാപ്പ തിരുമേനി അതിനെ എതിർത്തു.

1848-49-ൽ ഇറ്റലിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യസമരം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോഴും മാർപാപ്പ പിന്തിരിപ്പനായാണ് സഹായിച്ചത്. പുതിയ നിയമങ്ങളെ പിന്താങ്ങിയവരെല്ലാം ഭ്രഷ്ടാക്കപ്പെട്ടു.

1917-ലെ റഷ്യൻ വിപ്ലവത്തിൽ നിന്നുയർന്നുവന്ന തൊഴിലാളിഭരണത്തിന്റെ നേരെ അവർ ഒരു കുരിശുയുദ്ധം തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചു.

1922-ൽ ഇറ്റലിയിൽ ഫാഷിസ്റ്റ് സ്വേച്ഛാധിപത്യമാരംഭിച്ചപ്പോൾ “ജനാധിപത്യത്തേയും പാർലമെന്ററി സ്ഥാപനങ്ങളേയും ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത” പിയൂസ് പതിനൊന്നാമൻ മുസ്സലിനിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു: “ദൈവം അയച്ചുതന്ന ഒരു മനുഷ്യനാണദ്ദേഹം.”

ഫാഷിസ്റ്റ് ചെന്നായ്ക്കളുടെ ആക്രമണ യുദ്ധങ്ങളെയെല്ലാം, മാർപാപ്പ സഹായിച്ചു. 1935-36 ലെ അബിസിനീയൻ യുദ്ധം, 1938-ൽ ഓസ്ട്രിയയുടെ നേർക്കുണ്ടായ ബലാൽക്കാരം, 1939-ൽ ചെക്കോസ്ലോവാക്വിയയുടെ നേർക്കുണ്ടായ കയ്യേറ്റം, 1911-ൽ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ നേർക്കുണ്ടായ അവസാനത്തെ മരണയുദ്ധം — എല്ലായിടത്തും ആക്രമികളെയാണു വത്തിക്കാൻ അനുഗ്രഹിച്ചത്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം പട്ടിണിയുടെയും തൊഴിലില്ലായ്മയുടെയും ഭരണം അവസാനിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, എവിടെയെല്ലാം സ്ഥാപിതതാൽപ്പര്യക്കാരായ മർദ്ദകൻമാർ പിഴുതെറിയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, എവിടെയെല്ലാം മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹനീയത ഉയർത്തിപ്പിടിക്കപ്പെടുന്നുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം സ്വന്തം ചാരൻമാർ വഴി തുരപ്പൻപണികൾ സംഘടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണദ്ദേഹം. എന്തിന്? ഇന്ത്യയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിനുനേർക്ക് അദ്ദേഹമനുവർത്തിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള നയമെന്താണ്?

ഇന്ന് മാർപാപ്പയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രു സോവിയറ്റ് യൂണിയനാണ്. സോഷ്യലിസവും കമ്മ്യൂണിസവുമാണ്. സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയ്ക്കെതിരായ എല്ലാ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും ശത്രുവാണദ്ദേഹം.

V

ആരാണ് മാർപാപ്പ? ഏറ്റവും വലിയൊരു നിലമുടമ സ്ഥൻ. വൻകിട കുത്തകബാങ്കുകളിൽ നിന്നും, വൻകിട വ്യവസായ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ നിന്നും, ലക്ഷക്കണക്കിനുള്ള ഷെയറുകളുടെ ലാഭം വാങ്ങുന്ന ഒരു പിന്തിരിപ്പൻ മുതലാളി!

“തന്റെ അപ്പം വിശക്കുന്നവന് കൊടുക്കുകയും നഗ്നനെ ഉടുപ്പിക്കുകയും പലിശയ്ക്കു കൊടുക്കുകയോ ലാഭം വാങ്ങുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്ന്” ആർ ഉപദേശിച്ചുവോ ആ മഹാനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പേരിൽ മാർപാപ്പ തിരുമേനി കൊല്ലത്തിൽ (രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിനു മുമ്പുള്ള കണക്കുപ്രകാരം) 18,00,00,000 ലിറ ആദായമുണ്ടാക്കുന്നു. തെക്കൻ അമേരിക്കയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഫ്രഞ്ച് ഇറ്റാലിയൻ ബാങ്ക് വത്തിക്കാന്റെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. യുദ്ധത്തിന് മുമ്പ് അതിന്റെ മൂലധനം അഞ്ച് കോടി ഫ്രാങ്കായിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന് മുമ്പ് ഫ്രഞ്ച് ജോയിന്റ് സ്റ്റോക്ക് കമ്പനികളിലെല്ലാം കൂടി വത്തിക്കാന് 20 കോടി ഫ്രാങ്ക് നിക്ഷേപിച്ചിരുന്നു. ഇറ്റാലിയൻ കണക്കുകൾ പ്രകാരം വത്തിക്കാന് ലോകത്തിലാകെയുള്ള മൂലധനനിക്ഷേപം 30,000 കോടി ലിറയോളം വരും. വിദ്യാർത്ഥികൾ, ലോഹവനികൾ, ഗതാഗതം, ടെക്സ്റ്റൈൽസ്, ഭൂസ്വത്തുക്കൾ, ഇൻഷുറൻസ് കമ്പനികൾ – എല്ലാറ്റിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൂലധനമുണ്ട്. 40 കത്തോലിക്കാ ബാങ്കുകളും നൂറോളം മറ്റു ബാങ്കുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. ഇറ്റലിയിൽ മാത്രം 38,000 കോടി ലിറ വിലിപിടിച്ച സ്ഥാവരവസ്തുക്കളും വത്തിക്കാനുണ്ടെന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ഭരണകൂടത്തിന്റെ തന്നെ അധിപനാണദ്ദേഹം.

ഇങ്ങനെയാണ് മാർപാപ്പ തിരുമേനി ആത്മീയകാര്യങ്ങളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നത്?

മാർപാപ്പ മാത്രമല്ല, കത്തോലിക്കാപ്പള്ളിയുടെ മറ്റു നേതാക്കളും ഏതാണ്ടിതേ മാതൃകയാണ് പിന്തുടരുന്നത്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒട്ടാകെയുള്ള നിലത്തിന്റെ മൂന്നിലൊരു ഭാഗം ബിഷപ്പുമാരുടെ സ്വകാര്യസ്വത്താണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഭൂസ്വത്തുക്കളുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം കത്തോലിക്കാ പുരോഹിതമേധാവികളുടെ കയ്യിലാണ്. ഈ വമ്പിച്ച സ്വത്തുക്കളത്രയും കയ്യാടുകിട്ടുകയാണെന്ന് അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ ‘ഭൗതികവാദ’ത്തെ എതിർക്കുന്നത്! ലക്ഷക്കണക്കിലുള്ള കൃഷിക്കാരുടെയും തൊഴിലാളികളുടെയും അധ്വാനഫലം കവർന്നെടുത്ത് എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള സുഖഭോഗങ്ങളിൽ കിടന്നു കൂത്താടിക്കൊണ്ടാണ് അവർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുവിരോധം പ്രസംഗിക്കുന്നത്. നാവിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും ഹൃദയത്തിൽ യൂദാസിനെയും പേറിക്കൊണ്ട് അവർ പട്ടണങ്ങൾതോറും നടന്നു പ്രസംഗിക്കുന്നു, തെരുവുതോറും നടന്ന് മുക്രയിടുന്നു, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശത്രുക്കളാണെന്ന്! പാട്ടും കുറച്ചുകിട്ടാൻ വേണ്ടിയും ഒഴിപ്പിക്കലിനെതിരായും, കൃഷിക്കാർ നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ, കൂലികൂട്ടിക്കിട്ടാൻവേണ്ടിയും പിരിച്ചുവിടലിനെതിരെയും തൊഴിലാളികൾ നടത്തുന്ന സമരങ്ങൾ, ഫീസുവർദ്ധനവിനെതിരായി വിദ്യാർത്ഥികളും, ശമ്പളവർദ്ധനവിനു വേണ്ടി ഇടത്തരക്കാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥരും നടത്തുന്ന പ്രക്ഷോഭങ്ങൾ – എല്ലാം ദൈവത്തിനെതിരാണ്.

ഇക്കഴിഞ്ഞ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ജനാധിപത്യശക്തികളുടെ മുന്നേറ്റം കണ്ടു ബേജറായ ഒരു പിടി പിന്തിരിപ്പന്മാർ “കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധ മുന്നണി” എന്നൊരു സംഘടനയുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. മതത്തിന്റെയും ആത്മീയതയുടെയും പേരിൽ അവർ ഗ്രാമങ്ങൾതോറും നടന്ന് കോൺഗ്രസ്സിന്റെ അക്രമങ്ങളെ ന്യായീകരിക്കുകയും ആ അക്രമങ്ങൾക്കെതിരായി ജനങ്ങളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരെ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് വിരുദ്ധമുന്നണി”യുടെ നേതാക്കളിലൊരാൾ വടക്കൻ അച്ചൻ എന്നൊരു പുരോഹിതനാണ്. ശ്രീ വടക്കൻ അച്ചനോട് ഞാനൊരു ചോദ്യം ചോദിച്ചിരുന്നാഗ്രഹിക്കുന്നു.

ചോദ്യമിതാണ്:

“ഒരു ധനികന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് പോകാൻ കഴിയുന്നതിനേക്കാൾ എളുപ്പം ഒരൊട്ടകത്തിന് സൂചിത്തുള്ളയിലൂടെ കടക്കാനാണ് എന്നാണല്ലോ യേശുക്രിസ്തു പ്രഖ്യാപിച്ചത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പ്രഖ്യാപനം ശരിയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ യജമാനൻമാരായ വൻകിടസ്വത്തുടമകളും മരണത്തിനുശേഷം എങ്ങോട്ടാണ് പോവുക?”

VI

എന്നാൽ, എല്ലാ പുരോഹിതൻമാരും യുദാസിന്റെ അനുയായികളല്ല. ഫ്യൂഡലിസവും മുതലാളിത്തവും അസാൻ മാർഗ്ഗികമാണെന്നും സ്വത്തുടമവ്യവസ്ഥയും വർഗ്ഗവ്യത്യാസങ്ങളും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കെതിരായെന്നും പ്രചാരവേലചെയ്തുകൊണ്ട് മർദ്ദിതരുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് പോരാടിയ അനേകം പുരോഹിതൻമാരും മറ്റു ക്രിസ്തുമതാനുയായികളും ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ‘ഞങ്ങൾ യേശുക്രിസ്തുവെപ്പോലെയാണ്, എന്നിട്ടും ഞങ്ങൾ മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ മർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നു!’ – ഇതായിരുന്നു 1881-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ നിലമുടമകൾക്കെതിരായി പോരാടിയ കൃഷിക്കാരുടെ മുദ്രാവാക്യം. ഗ്രാത്തിയൻ എന്ന പുരോഹിതൻ സ്വകാര്യസ്വത്തുടമയ്ക്കെതിരായി കുരിശോങ്ങി: “ഭൂമിയിലുള്ള എല്ലാ സ്വത്തുകളും പൊതുസ്വത്തുകളാകണം.” ‘ലെവലർ’മാരുടെയും ‘ഡിഗ്ലർ’മാരുടെയും ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിന്നാണ് ആവേശം ലഭിച്ചത്. അവരുടെ നേതാവായ വിൻസ്റ്റൻലി എന്ന പുരോഹിതൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു:

“സൂത്രക്കാരായ പള്ളിയുടമകൾക്കറിയാം, തങ്ങളുടെ ദിവ്യപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ട്, ജനങ്ങളെ മയക്കി അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സ്വത്തുകളുടെയും മരണാനന്തരമുള്ള ശ്രേയസ്സിന്റേയും നേർക്കു തിരിച്ചുവിട്ടാൽ തങ്ങൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഭൂമിയുടെ സ്വത്തുകളെല്ലാമെടുത്തുപയോഗിക്കാനും ജനങ്ങളെ തങ്ങളുടെ അടിമകളാക്കാനും കഴിയുമെന്ന്.”

ബൈബിൾ കൈയിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ലൂതറും മുൻസറും ഫ്യൂഡലിസത്തിനും പള്ളിമേധാവിത്വത്തിനുമെതിരായി പടവെട്ടിയത്. എന്നാൽ മഹത്തായ ഈ ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം മൃഗീയമായി അടിച്ചമർക്കാൻ ഭരണാധികാരികൾക്ക് ഒറ്റനിൽക്കുകയാണ് മാർപാപ്പയും മറ്റു പള്ളിമേധാവികളും ചെയ്തത്.

ഈയ്യിടെത്തന്നെ, ക്യൂബെക്കിലെ ‘ലിറ്റ്വ്വർ’ എന്ന കത്തോലിക്കാപത്രത്തിൽ, അതിന്റെ 1949 സെപ്റ്റംബർ ആറിന്റെ ലക്കത്തിൽ, ഷെർബ്രൂക്കിലെ ബിഷപ്പ് ഇങ്ങനെ എഴുതുകയുണ്ടായി:

“മുതലാളിത്തമാണ് നമ്മുടെ എല്ലാ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും കാരണം. നമ്മൾ അതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കണം. അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടിയല്ല – കാരണം, അതിനെ ഭേദപ്പെടുത്തുക സാധ്യമല്ല – അതിനെ ശരിയാക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല – കാരണം അതിനെ ശരിപ്പെടുത്താനാവില്ല – പിന്നെയോ, അതിനെ നശിപ്പിച്ച് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് നമ്മൾ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്.”

പല പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പുരോഹിതൻമാരും ഏതാണ്ടിതേ അഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് കാൻറർബറിയിലെ ഡീൻ, ഡോക്ടർ ഹ്യൂലെറ്റ് ജോൺസൺ, എഴുതുന്നു:

“നീതി, സ്വാതന്ത്ര്യം, സൃഷ്ടിപരവും സമൃദ്ധവുമായ ജീവിതം, എപ്പോഴും വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആത്മീയത എന്നീ നാലു ക്രിസ്തീയാദർശങ്ങൾ നിറവേറുക മുതലാളിത്തവ്യവസ്ഥയിൽ അസാധ്യമാണ്. മനുഷ്യർ സഹോദരൻമാരാണെന്നുള്ള സിദ്ധാന്തം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാത്രമല്ല, ഭൂമിയിലും നിറവേറ്റപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു യേശുവിനു നിർബന്ധമായിരുന്നു. മനുഷ്യസഹോദര്യം കൈവരുത്തുവാൻ സഹായിച്ച എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളെയും പരിപാടികളെയും അദ്ദേഹം സ്വാഗതം ചെയ്തു. ധനവാൻമാരേയും വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളവരേയും പരിഷ്കരണമാരെയും അപേക്ഷിച്ച് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ യേശുവിന്റെ ദർശനത്തോട് കൂടുതൽ അടുത്തവരാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറപ്പിച്ചുപറഞ്ഞു.”

“ഓരോരുത്തനിൽനിന്നും അവനവന്റെ പ്രാപ്തി അനുസരിച്ച്, ഓരോരുത്തർക്കും അവനവന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ച്, എന്ന ക്രിസ്തീയ പ്രമാണത്തിനുവേണ്ടി സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും കഷ്ടം സഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്ക് അവർരഹിക്കുന്ന ആദരവും സഹകരണവും” നൽകണമെന്നാണ് കാൻബറിയിലെ ഡീൻ അഹ്യാനം ചെയ്യുന്നത്.

കെ. ദാമോദരൻ

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കേരളത്തിലെ സ്ഥാപകനേതാക്കളിൽ ഒരാളും മാർക്സിസ്റ്റ് സൈദ്ധാന്തികനും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്നു കെ. ദാമോദരൻ (ഫെബ്രുവരി 25, 1904-ജൂലൈ 3, 1976). മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ തിരൂർ

വില്ലേജിൽ പൊറ്റൂർ ദേശത്തു് കീഴേടത്ത് എന്ന സമ്പന്ന നായർ കുടുംബത്തിൽ കിഴക്കിനിയേടത്ത് തുപ്പൻ നമ്പൂതിരിയുടേയും കീഴേടത്ത് നാരായണി അമ്മയുടേയും മകനായാണ് ദാമോദരൻ ജനിച്ചത്. കേരള മാർക്സ് എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. 'പാട്ടുബാക്കി' എന്ന നാടകരചനയിലൂടെയും അദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായി. കോഴിക്കോട് സാമൂതിരി കോളേജിൽ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനങ്ങളോടു് ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. നിയമലഘന പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പങ്കെടുത്തു് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു.

കാശിവിദ്യാപീഠത്തിലെ പഠനകാലഘട്ടം മാർക്സിസ്റ്റ് ആശയങ്ങളോടു് താൽപര്യം വർദ്ധിപ്പിച്ചു. തികഞ്ഞ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരനായാണ് കേരളത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയത്. പൊന്നാനി ബീഡിതൊഴിലാളി പണിമുടക്കിൽ പങ്കെടുത്തു് അറസ്റ്റ് വരിച്ചു. നവയുഗം വാരികയുടെ പത്രാധിപരായിരുന്നു. പാർട്ടി പിളർന്നപ്പോൾ സി. പി. ഐ.-യിൽ ഉറച്ചുനിന്നെങ്കിലും അവസാനകാലത്തു് പാർട്ടിയിൽ നിന്നും അകന്നു. ജവഹർലാൽ നെഹ്രു സർവ്വകലാശാലയിൽ ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് ചരിത്രം തയ്യാറാക്കാനുള്ള പഠനത്തിനിടെ 1976 ജൂലൈ 3-ന് അന്തരിച്ചു. പദ്മം ജീവിതപങ്കാളിയായിരുന്നു.

പിൻകുറിപ്പ്

- സായാഹ്ന പുറത്തിറങ്ങുന്ന ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുവാനായി ഒരിക്കലും ഒരു കമ്പ്യൂട്ടറോ ഡെസ്ക് ടോപ്പ് ആപ്ലിക്കേഷനുകളോ ആവശ്യമില്ല. ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ സന്തതസഹചാരിയായ സ്മാർട്ട് ഫോണുകളുടെ സ്ക്രീനിൽ തന്നെ വായിക്കുവാൻ തക്ക രീതിയിലാണ് ഈ പിഡിഎഫുകൾ വിന്യസിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഫോണിന്റെ വീതിക്കു നിജപ്പെടുത്തിയ രീതിയിലാണ് മാർജിനുകൾ ചിട്ടപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്.
- പിഡിഎഫ് പ്രമാണങ്ങൾ വായിക്കുവാനുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ എല്ലാതരം സ്മാർട്ട്ഫോണുകളിലും ഇന്ന് ലഭ്യമാണ്. എന്നിരിക്കിലും സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന അഡോബി അക്രോബാറ്റ് റീഡർ ആണ് ഇവയിൽ ഏറ്റവും മുന്തിയത്. അതുകൊണ്ട് അഡോബി റീഡർ ഇൻസ്റ്റാൾ ചെയ്യുകയും അതിൽ ഈ ഫോൺ പിഡിഎഫുകൾ വായിക്കുകയും ചെയ്യുക.

കെ ദാമോദരന്റെ സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ 3

ഫോൺ പതിപ്പുകളുടെ കണ്ണികൾ

1. സാമൂഹ്യ പരിവർത്തനങ്ങൾ
2. രണ്ടു ലോകങ്ങൾ
3. വ്യക്തിയും പ്രസ്ഥാനവും
4. സ്ത്രീയും പുരുഷനും
5. ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ
6. മാർക്സിസവും ഭൗതികവാദവും
7. മാർക്സിസവും മതവിശ്വാസവും
8. യേശുക്രിസ്തു മോസ്തോവിൽതന്നെ
9. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭക്തനോ ശത്രുവോ?
10. പ്രാർത്ഥനയും സാന്മാർഗ്ഗികബോധവും
11. പള്ളിക്കൂടത്തിലെ പ്രാർത്ഥന
12. അടിമത്തവും ക്രിസ്ത്യാനികളും
13. മാർക്സ് മുതൽ സ്റ്റാലിൻ വരെ
14. ലേനിന്റെ സംഭാവനകൾ
15. ഒക്ടോബർ വിപ്ലവത്തിന്റെ നേതൃശക്തി
16. തത്വവും പ്രയോഗവും തമ്മിലുള്ള വിടവുനീക്കണം

വെബ് പതിപ്പു കണ്ണികൾ

1. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 1
2. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 2
3. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 3
4. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 4
5. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 5
6. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 6
7. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 7
8. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 8
9. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 9
10. കെ ദാമോദരൻ: സമ്പൂർണ്ണകൃതികൾ ഭാഗം 10